בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19291-02-26 הראל אלבז נ' אופטיקה הלפרין בע"מ

לפני כבוד השופטת הבכירה, נאוה ברוורמן

התובע: **שמעון-אריאל הראל אלבז**

נגד

הנתבעת: **אופטיקה הלפרין בע"מ**

פסק דין

מהות התביעה

המדובר בהליך שהוגש על דרך של תביעה קטנה, ועניינו תביעה כספית, על סך 39,900 ₪, בטענה להפרת חוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "**חוק התקשורת**").

מר שמעון-אריאל הראל אלבז, שהינו התובע (להלן: "**התובע**") הגיש תביעה נגד "אופטיקה הלפרין בע"מ" (להלן: "**הנתבעת**") בטענה ששלחה דברי פרסומת – "ספאם" ללא הסכמה, תוך פגיעה בפרטיות ועשיית עושר שלא במשפט. התובע דורש את הסכום לעיל, המורכב מ- 1,000 ₪ להודעה, כאשר נשלחו אליו 34 הודעות; ובנוסף, סך של 5,900 ₪ בגין עגמת נפש.

הרקע ועיקרי טענות הצדדים בתמצית

1. התובע מתאר בכתב התביעה באופן כללי, כי הוא מסר את מספר הטלפון הנייד שלו לנציגי הנתבעת במהלך חודש פברואר 2025 עת רכש משקפיים עבור קטינה העונה לשם מרגריטה מרקלובה (להלן: "**הקטינה**"), אשר מסתבר שהיא בתה של בת זוגתו לשעבר (להלן: "**בת הזוג**"). לטענתו, מספר הטלפון נמסר לצורך קבלת עדכון שירות בלבד, אך הנתבעת הכניסה את המספר למאגר השיווקי שלה ושלחה לו 34 הודעות פרסומת החל מ-28 במאי 2025.

2. התובע טוען, כי הנתבעת היא "שור מועד" בהפרת הדין, כפי שעולה מהסדר פשרה בתביעה ייצוגית קודמת נגדה מאוגוסט 2025. בד בבד, העלה טענות בקשר לנסיבות קבלת הטלפון, ואף טען שלא הוא ולא בת הזוג חתמו על הסכמה. עוד הוסיף, שהנתבעת לא פעלה כיאות.

3. מנגד, הנתבעת, טוענת בכתב הגנתה, כי התביעה שקרית ומהווה ניסיון להתעשר שלא במשפט. לטענתה, הרכישה הייתה עבור הקטינה, ובזיקה נחתמה הסכמה מפורשת של אם הקטינה, בת הזוג, לקבל דיוור פרסומי בעת שלוותה על ידי התובע, ומספר הטלפון שנמסר היה של התובע עצמו (להלן: "**טופס ההסכמה**").

4. הנתבעת מדגישה, כי היא שולחת מסרונים רק ללקוחות שהשאירו פרטים ונתנו הסכמה מפורשת להצטרף למועדון הלקוחות, וכי התובע קיבל הנחה משמעותית בעת העסקה, לאור ההצטרפות למועדון הלקוחות. כמו כן, מוסיפה שבמידה והתובע לא היה מעוניין לקבל מסרונים, הוא יכול היה בקלות להסיר עצמו מרשימת התפוצה, אך במקום זאת הוא בחר לצבור הודעות במטרה לתבוע פיצויים.

5. בתגובה לכתב ההגנה טוען התובע, שכתב ההגנה רצוף סתירות פנימיות והודאות במעשים פסולים. התובע טוען שהנתבעת הפרה את תקנונה בכך שרשמה קטינה מתחת לגיל 18, וכי חתימת הקטינה היתה פיקטיבית, תוך ניצול הקטינה וללא תוקף משפטי.

6. התובע מוסיף, כי הנתבעת התעלמה בכוונת זדון בכך שבחרה להפיק עסקה וטופס מועדון על שם הקטינה במקום להחתים את התובע הבגיר, וכי היא פועלת בניגוד לפסיקה קודמת שקבעה בעניינה שהיא מתנהלת כ"שור מועד" בהפרת הדין.

7. בפתח הדיון, בית המשפט ניסה לסייע לצדדים לסיים את הסכסוך בדרך ההידברות, אך הניסיון לא צלח, והצדדים נשמעו.

לדיון התייצבו **התובע**, נציג הנתבעת מר **אמיר סיני** (להלן: "**אמיר**") והגב' **אלה גולדמן** – מנהלת הסניף שנכחה באירוע המכירה ובמעמד ההצטרפות למועדון (להלן: "**אלה**"). הצדדים העידו, נחקרו וסיכמו את טענותיהם.

<u>דיון והכרעה</u>

לאחר שטענות הצדדים והעדויות נשמעו, ולאחר שבית המשפט בחן את כל אשר הובא לפניו, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין התביעה - <u>דחייה</u>; להלן הנימוקים בתמצית, כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

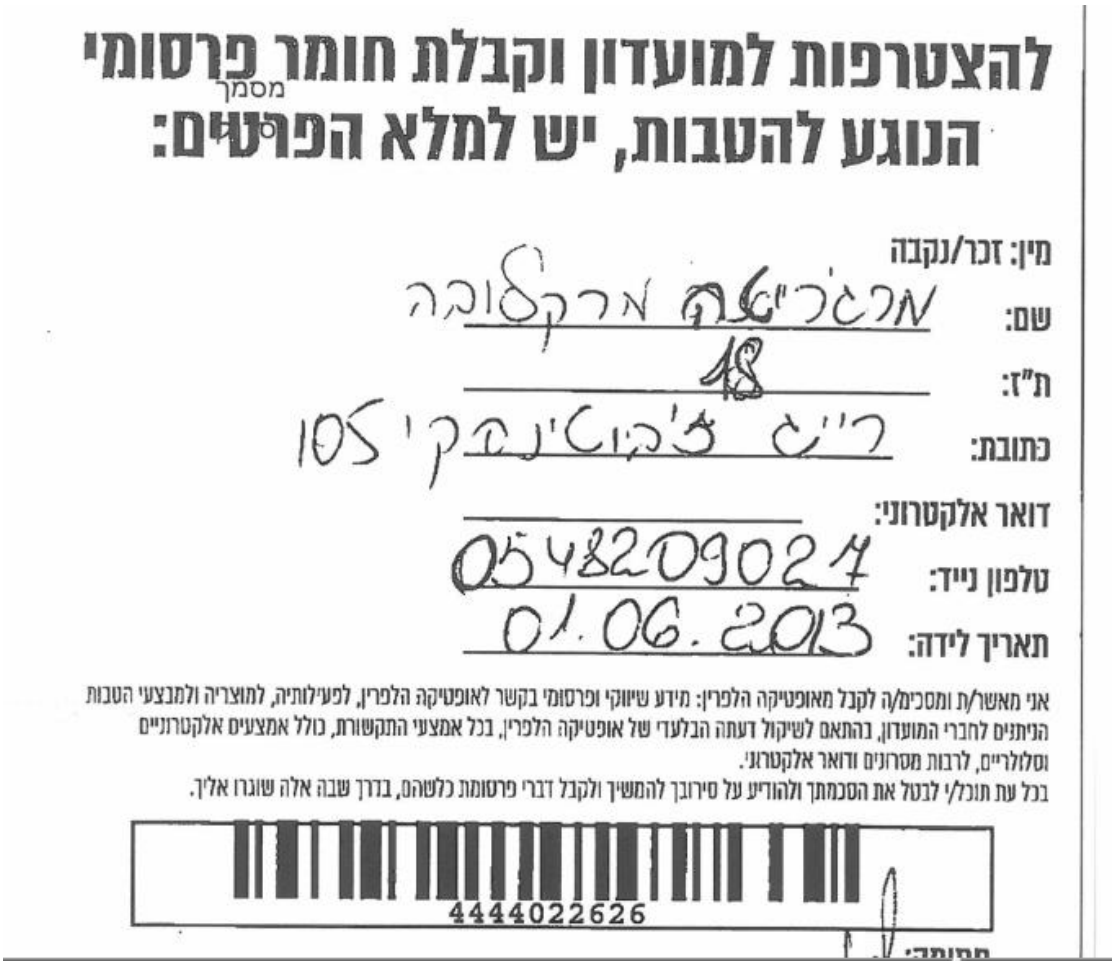
שאלת ההסכמה;

8. בהתאם לסעיף 30 א (ב) לחוק התקשורת, הנטל להוכיח את ההסכמה רובץ לפתחי המפרסם;

9. במעמד הדיון, הציג נציג הנתבעת, אמיר, את טופס ההסכמה והוא סומן **נ/1**. טופס ההסכמה, כשמו כן הוא, כאשר רשום בכותרת בגדול: "**להצטרפות למועדון וקבלת חומר פרסומי הנוגע להטבות, יש למלא הפרטים:**".

הכרטיס נפתח על שם הקטינה, כאשר הטלפון הנייד הוא של התובע ולא הייתה על כך מחלוקת. בתחתית טופס ההסכמה נרשם כיצד ניתן לבטל את ההסכמה ולהודיע על סירוב להמשיך לקבל דברי פרסומת כלשהם, וזאת באמצעות הדרך בה הם שוגרו.

לאור חשיבות הטופס להלן צילום:

להצטרפות למועדון וקבלת חומר פרסומי מסמך הנוגע להטבות, יש למלא הפרטים:

מין: זכר/נקבה

שם: מרגריטה מרקלובה

ת"ז: 18

כתובת: רייס 7 כוכב יעקב 105

דואר אלקטרוני:

טלפון נייד: 0548209024

תאריך לידה: 01.06.2013

אני מאשר/ת ומסכים/ה לקבל מאופטיקה הלפרין: מידע שיווקי ופרסומי בקשר לאופטיקה הלפרין, לפעילותיה, למוצריה ולמבצעי הטבות הניתנים לחברי המועדון, בהתאם לשיקול דעתה הבלעדי של אופטיקה הלפרין, בכל אמצעי התקשורת, כולל אמצעים אלקטרוניים וסלולריים, לרבות מסרונים ודואר אלקטרוני.

בכל עת תוכל/י לבטל את הסכמתך ולהודיע על סירובך להמשיך ולקבל דברי פרסומת כלשהם, בדרך שבה אלה שוגרו אליך.

4444022626

10. התובע העיד בקשר לנסיבות החתימה על טופס ההסכמה להצטרפות למועדון. לטענתו, אין לו מושג מי חתם על הטופס, בוודאי לא הוא. זאת ועוד, טוען שגם בת הזוג לא חתמה ואף העלה את האפשרות שמדובר בטופס שמולא ונחתם על ידי מי מעובדי הנתבעת, וביוזמתו. התובע העלה את האפשרות שמדובר בזיוף ושמדובר באינטרס של הנתבעת, שכן יתכן לדבריו, שמשולמת לעובד/ת עמלה.

כמו כן, טען שהנתבעת פעלה בניגוד לתקנון, שכן במקרה דנן הצטרפה למועדון הלקוחות קטינה.

עת התובע נשאל על ידי נציג הנתבעת, אמיר, מי נכח ברכישה השיב: שהוא נכח, בת הזוג לשעבר והקטינה. זאת ועוד, עת נשאל מי נהנה מההנחה השיב: "לא יודע".

11. יצוין כבר עתה להשלמת התמונה, שבת הזוג, עדה רלוונטית ומהותית, לא נכחה בדיון. התובע הציג מסמך לפיו בת הזוג והילדה שוהות בחו"ל והעיד שאינם בקשר עוד; על כך בית המשפט יתן את דברו גם בהמשך.

12. הגב' אלה, מנהלת הסניף, העידה גם היא בקשר לנסיבות החתימה. בהתאם לעדותה, היא נכחה במכירה ומכיוון שהיא דוברת רוסית וגם בת הזוג דאז דוברת רוסית, היא הסבירה לה בשפת האם – רוסית, את אופן ההצטרפות למועדון, ושניתן הסבר מפורט על טופס ההסכמה; אלה תיארה בעדותה, שפתיחת כרטיס מועדון אצל הנתבעת, חנות לממכר משקפיים, היא אישית והשוותה זאת לכרטיס קופת חולים, משמע – שעליו להיות אישי, על שם הגורם שהזמינו עבורו משקפיים ובמקרה דנן – הקטינה. לטענתה, הדבר הכרחי, בכדי שהפרטים, כגון מספר המשקפיים, יישמרו. משמע – אם המשקפיים הם עבור הילדה, נפתח כרטיס על שמה. עם זאת, ההורה הוא זה שחותם על טופס ההצטרפות/טופס ההסכמה.

13. אלה הוסיפה, שהסבירה לנוכחים ברכישה שיקבלו הודעות ושניתן להסיר את הטלפון מרשימת התפוצה. לטענתה, מעצם כך שנחתם טופס ההסכמה – התקבלה הנחה, אשר הלקוח/התובע נהנה ממנה. כמו כן, הוסיפה שאם לא הייתה הסכמה, העסקה לא הייתה מתממשת, וזאת בשל שיעור ההנחה שניתן.

14. **מהעדויות שנשמעו לפני בית המשפט, עולה המסקנה שאלה מילאה את הטופס ובת הזוג, אם הקטינה, חתמה על ההסכמה**;

עדות הנציגה הייתה מסודרת, אמינה, והגיונית. בד בבד, חשוב לציין, שעדותה לא נסתרה; התובע לא סתר את עדות הנתבעת; בזיקה, עדה רלוונטית ומהותית – בת הזוג לשעבר – לא נכחה. ויודגש, הגם אם מדובר בבת זוג לשעבר, ושאינה בארץ, ניתן היה להעידה גם מרחוק, באמצעים פשוטים ונגישים: על דרך היוועדות חזותית ואף דרך שיחת וידאו קצרה, שכן המדובר בבית המשפט לתביעות קטנות.

בהתאם לפסיקה, עת צד נמנע להעיד עד רלוונטי ומהותי – הדבר עומד לחובתו.

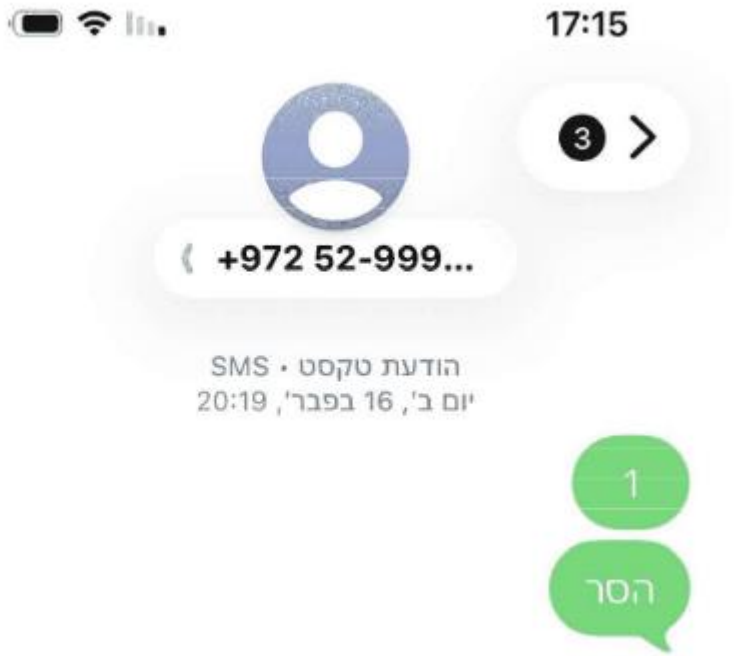
לפיכך, בית המשפט קובע שטופס ההסכמה נחתם בדרך של הליך תקין, העולה בקנה אחד עם חיי המסחר השגרתיים, הגם אם מדובר בשירות שניתן עבור קטינה. הגרסה לפיה האם, בת הזוג, חתמה – אמינה ומתקבלת. כן, מתקבלת הגרסה לפיה מספר הטלפון של התובע ניתן על-ידו. ודוקו, לא הוכח אחרת.

ולתביעה בהתאם לחוק התקשורת;

15. במקרה שלפנינו, במסגרתו הטלפון הנייד ניתן כחלק מביצוע העסקה, עמדה לפני התובע האפשרות לבקש להסירו, כפי שנכתב בטופס ההסכמה באופן ברור.

16. במעמד הדיון, התובע נשאל על ידי אמיר מדוע "ישב על הגדר", כהגדרתו, ולא ביקש הסרה; התובע השיב שהוא לחץ על הסרה. עם זאת, התובע התבקש במעמד הדיון לבדוק בטלפון הנייד שלו מתי עשה כן וניתנה לו לשם כך השהות הנדרשת. עם זאת, במעמד הדיון, התובע לא איתר בטלפון שלו את בקשת ההסרה.

17. יום למחרת הדיון, הגיש התובע בקשה דחופה לצירוף ראיה חיונית לתיק - (הודעת הסרה); התובע מציין, כי הוא איתר את בקשת ההסרה וצירף אסמכתא. מעיון באסמכתא, עולה שהתובע מציג הודעה מיום **16.06.2025** ולאחריה, בדף נפרד, מציג הסרה מיום **"ב' 16 בפבר'"** ללא שצוינה שנה, כפי שביתר ההודעות. לאור החשיבות ראו צילום:

18. **<u>מעיון בלוח השנה, אשר אין ספק שהוא בידיעה שיפוטית, עולה שיום ב', יום שני 16.02, חל בשנת 2026 ולא בשנת 2025. המשמעות היא, שהתובע ביקש הסרה לאחר הגשת התביעה, אותה הגיש ביום 05.02.2026</u>. מה גם, שציין התובע בכתב תביעתו כי הרכישה בוצעה בין ה- 23-24 בפברואר 2025.**

19. בזיקה ולהשלמת התמונה, מעיון בנספחי כתב התביעה, עולה שמדובר בהודעות שנשלחו מיום 28.05.25 ועד 28.01.26. קרי, **<u>משך שמונה חודשים</u>**!

20. עמדת הפסיקה היא, כי עת נמסר בדרך כלשהי מספר הטלפון, אך התובע נוהג בדרך בה "נאגרות" הודעות לאורך זמן ומוגשת תביעה כספית משמעותית, הדבר שקול להתנהלות בחוסר תום לב שאינה מגשימה את התכלית של חוק התקשורת. המשמעות היא, שבמקום לבקש הסרה פשוטה **<u>במועד</u>**, בדרך כלשהי, התובע בחר לשבת בחיבוק ידיים, לצבור ולאגור הודעות ולהגיש תביעה, כך גם נפסק בתא"מ (שלום ת"א) 11758-09-17 **צ'סנר אורית נ' ר.ביסה בע"מ** (נבו 1.1.2018), פסקה 58, והדברים שם יפים לענייננו -

> **"משכך, הרי שגם אם היה מסתבר, כי התובעת מחקה את דבר הסכמתה לקבלת מסרונים בטופס ההצטרפות (והנתבעת לא יישמה זאת), הרי שההתנהלות המתוארת לעיל אשר יוצרת תחושה לא נעימה בלשון המעטה ואינה מקימה לתובעת עילת פיצוי. לא לכך התכוון המחוקק - הדבר אינו עולה בקנה אחד עם תכליות החוק (גם לא תכליות בדבר אכיפה, הרתעה יעילה). גם אם הייתה תקלה, הרי שכשם שהתובעת ידעה לגשת לנתבעת ולהירשם כחברת מועדון; כשם שידעה להנות מההטבות ולהמשיך ולפקוד את חנותה של הנתבעת גם ב 2016 וגם ב- 2017 - הרי שבאותה קלות ניתן היה לפנות לנתבעת ולהבהיר לה (בפקס מתועד, בשיחת טלפון עם תרשומת אחריה, או בשיחה עם מוכרת שפרטיה יתועדו - "הצטרפתי למועדון, אבל הבהרתי שאני לא רוצה לקבל מסרונים") – מה יותר פשוט מכך !?מה ההגיון להחריש , לאגור מסרונים ואז לבוא לאחר שנה וחצי בדרישת פיצוי שכזו!?"**

21. ודוקו, גם אם לא ניתנה הסכמה, בהתאם ללשון חוק התקשורת, בית המשפט אינו חייב לפסוק פיצוי, אלא הוא <u>רשאי</u> לעשות כן. ראו והשוו גם את בת"ק (ת"א) 40364-06-16 **עידן דוייב נ' אופטיקה הלפרין** (פורסם בנבו), ורת"ק (ת"א) 8240-04-17 הערעור בין הצדדים שם בית המשפט המחוזי בת"א דחה את בקשת רשות הערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות.

כמו כן, ראו גם את רת"ק 43995-11-16 **צוויק נ' לאומי קארד בע"מ** (פורסם בנבו), שם בית המשפט המחוזי בת"א, כב' השופטת אביגיל כהן, העירה בעניין העיסוק הלא מידתי של בתי המשפט בתביעות המוגשות לפי חוק התקשורת.

22. זאת ועוד, עיקרון תום הלב חולש גם על חוק התקשורת. על הצרכן לגלות אחריות צרכנית ולפעול להקטין את הפגיעה באמצעות שימוש במנגנון ההסרה המוצע לו – ראו טופס ההסכמה בעניינו.

23. עוד חשוב לציין, כי הפסיקה מבחינה בין הודעות הנשלחות ללא קשר עסקי קודם, לבין הודעות שנשלחו על רקע קשר עסקי קודם, או פרטים שנמסרו במסגרת של מועדון לקוחות.

עת קיימת זיקה עסקית או צרכנית קודמת, כפי שבענייננו, רמת "החומרה" נמוכה ובמיוחד אם ההודעות מציעות הטבות צרכניות; ראו והשוו: ת"ק (תביעות קטנות ת"א) 53569-04-24 **רואי מעוז נ' בצלמו ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)** (נבו 18.8.2024).

24. **המסקנה היא, שפרטי הטלפון של התובע נמסרו בהסכמה במעמד הרכישה עבור הקטינה; התובע קיבל במשך 8 חודשים הודעות, בלי שהוכיח שהוא ביקש הסרה בפברואר 2025. כמו כן, עולה שההסרה התבקשה ביום 16.02.2026 לאחר הגשת התביעה. משכך, ניתנה הסכמה לקבלת ההודעות, למצער, נוצג מצג של הסכמה בשתיקה; התובע נמנע להקטין את נזקו באופן פשוט ונאגרו 34 הודעות. התנהלות זו זכתה לביקורת כאמור ולא ניתן לפסוק בנסיבות דבר, שכן ההתנהלות אינה מגשימה את התכלית בדין.**

25. **אשר על כן, די בנימוקים שהובאו לעיל, כדי להורות על דחיית התביעה.**

<u>סוף דבר</u>

לאור המקובץ לעיל, לאחר שהטענות והעדויות נשמעו; לאחר שבית המשפט עיין בכתבי הטענות, ובכל שצורף; בראי ההליך והפסיקה, ראיתי לנכון <u>לדחות את התביעה</u>.

התובע ישא בהוצאות הנתבעת בסך של 1,250 ₪.
ובהוצאות העדה – 750 ₪.

<u>המזכירות תמציא את פסק-הדין לצדדים.</u>

<u>ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 30 ימים מקבלת פסק-הדין.</u>
<u>הפגרה תבוא במניין הימים.</u>

ניתן היום, י"ד אב תשפ"ו, 28 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

נאוה ברוורמן, שופטת בכירה